

Griffiernr. : 2014/ 337
Not.nr. : GE.55.LA.20006-2012/SW2

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG GENT

VONNIS

Afdeling: correctionele rechtbank
Kamer: 21d, 1 rechter
Datum: 28 januari 2014

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. , invalide, geboren te | op
wonende te |
2. |, zonder beroep, geboren te | op
wonende te |
3. | bedrijfsleider, geboren te |
op | afgevoerd van ambtswege, van
Bulgaarse nationaliteit,
4. |, arbeider voedingsnijverheid,
geboren, te | op |, afgevoerd van
ambtswege, van Bulgaarse nationaliteit,

beklaagd van

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op artikel 17 van het decreet d.d. 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006, als verhuurder hetzij

rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon, als persoon die het goed ter beschikking stelt met het oog op bewoning, hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon of als eventuele onderverhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon

een kamerwoning of een kamer die niet voldoet aan de vereisten van artikelen 4, 6 en 7 van hoger vernoemd decreet te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking te hebben gesteld

meer bepaald in het pand gelegen te
gekend als , eigendom van
geboren te op en van
geboren te op beiden wonende te

de eerste, de tweede, de derde en de vierde

1.kamer 1 te hebben (onder)verhuurd aan
en

te in de periode van 01.03.2010 tot 01.06.2012

de eerste en de tweede

2.kamer 1 te hebben verhuurd aan en

te in de periode van 01.03.2012 tot en met 17.09.2012

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend. De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor Gent I op 5 november 2013. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tentasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld [redacted], om de eerste beklagde bij te staan voor de vertaling van het gezegde van het Nederlands in Turks en omgekeerd, en die de door de wet bepaalde eed heeft afgelegd.

De beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 31 december 2013.

2. Op de zitting van 31 december 2013 werden gehoord:

- de middelen en de conclusies van de eiser tot herstel Het Agentschap RWO, 9000 Gent, Gebroeders Van Eyckstraat 4-6, voorgedragen door meester Pieter Van Assche, in de plaats van meester Veerte Tollenaere, beiden advocaat te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door Bart Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
- de eerste beklagde, [redacted], in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester Kadir Sahbaz, advocaat te 9940 Evergem, Langerbrugsestraat 13-16A, die tevens de tweede beklagde, [redacted], die niet ter terechtzitting verschijnt, vertegenwoordigt.

De derde beklagde, [redacted] en de vierde beklagde, [redacted], alhoewel behoorlijk gedagvaard, zijn op de terechtzitting niet verschenen, noch iemand om hen te vertegenwoordigen.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden voor geen van de ten laste gelegde feiten ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Naar aanleiding van een controle stelde de lokale politie van de zone [redacted] op 13 maart 2012 vast dat de woning te [redacted] kadastraal gekend als [redacted] en eigendom van [redacted] en [redacted], niet meer werd bewoond door de oorspronkelijke huurders, de familie [redacted] maar door de familie [redacted].

De eigenaar [redacted] verklaarde op dat moment dat hij hiervan niet op de hoogte was en had aangenomen dat de familie [redacted] nog in de woning verbleef (hij had een huurcontract met de familie [redacted] voor 700 euro/maand sinds 1 december 2009). [redacted] en [redacted].

arriveerden na aanvang van de controle en konden niet tonen waar in de woning hun kledij lag. In de woning werden 3 personen aangetroffen: [redacted] en een zekere [redacted].

Op 14 maart 2012 kwam [redacted] melden aan de politie dat hij maandelijks 350 euro cash huurgeld betaalde aan [redacted] (en dus niet aan de eigenaar [redacted]).

De politie vermeldde nog in het aanvankelijk proces-verbaal dat via verschillende buurtbewoners werd vernomen dat rond nieuwjaar 's avonds veel beweging was waar te nemen aan deze woning. Er was dus een vermoeden dat daar nog andere mensen verbleven.

5. Op 28 augustus 2012 ging de wooninspecteur over tot een controle van de woning. In kamer 1 werden aangetroffen: [redacted] en [redacted].

In kamer 2 werden aangetroffen [redacted]. Het gebouw voldeed niet aan de normen (het gebouw zelf kreeg 18 strafpunten, de gemeenschappelijke badkamer 9 punten, het gemeenschappelijk toilet 6 punten, kamer 1 60 punten, kamer 2 78 punten en kamer 3 die niet was bewoond op het moment van de controle ook 78 punten) (pagina 11 e.v. strafdossier). Kamer 1 en 2 waren daardoor ook ongeschikt voor bewoning.

[redacted] verklaarde dat zij er samen met haar 2 kinderen en man woonde. Er zou ook nog tijdelijk een andere man hebben verbleven. De huisbaas zou [redacted] zijn, waarmee zij een schriftelijk contract voor 800 euro/maand zou hebben. De man die er tijdelijk verbleef betaalde 150 euro/maand aan haar. De huur werd cash betaald, samen met een waarborg van 700 euro. Zij zouden tevreden zijn over de woning en de eigenaar zou regelmatig langskomen.

[redacted] verklaarde dat hij er sinds 2,5 maand alleen woonde. Hij zou 150 en soms 200 euro geven aan de vrouw beneden. Dat zou echter niet voor de huur zijn maar voor hulp. De keuken en badkamer zou hij samen met de bewoners beneden gebruiken. Hij zou er enkel komen om te slapen en voor de rest zou hij werken.

6. [redacted] werd verhoord op 17 september 2012. Hij verklaarde dat hij samen met zijn vrouw zelf in de woning woonde tot 3 jaar geleden. Nadien zou zij beginnen verhuren zijn. Hij zou bij de controle in maart 2012 een lijst hebben gekregen van een aantal mensen die in de woning waren ingeschreven maar die hij niet herkende. Hij zou dan aan de politie hebben gevraagd om die personen uit te schrijven. Hij zou eerst een huurcontract hebben gehad met [redacted] en [redacted]. Nadien – na de controle – zou hij de woning hebben verhuurd aan één van de bewoners die er ondertussen was ingeschreven [redacted] en haar gezin. ([redacted] en [redacted] voor 800 euro per maand. De woning zou ondertussen wel te koop staan. [redacted] zou hij hebben buitengezet na de controle door de politie. Geconfronteerd met het feit dat deze persoon werd aangetroffen tijdens de controle van de wooninspecteur in juni verklaarde hij dat hij hem had buitengezet en nadien niet meer had gezien. Geconfronteerd met de technische vaststellingen van de wooninspecteur verklaarde hij dat hij de woning wilde verkopen met de

gebreken die er zijn. Hij zou het immokantoor inlichten van de herstellvordering.

7. De wooninspecteur stelde vast dat het pand niet in aanmerking komt voor renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken. De wooninspecteur vordert daarom dat de rechtbank beveelt dat de overtreder aan het pand een andere bestemming moet geven volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij de woning moet slopen, tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretaie of reglementaire bepalingen. De werken dienen uitgevoerd binnen een termijn van 10 maanden. Er wordt tevens een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in het herstel gevorderd.

Het college van burgemeester en schepenen van de Stad Gent besliste op 29 november 2012 om zich bij deze herstellvordering aan te sluiten (pagina 85 strafdossier).

8. _____ en _____) werden geseind voor verhoor en konden pas worden verhoord op 15 april 2013.

_____ verklaarde dat hij samen met zijn vrouw en 2 kinderen in de woning woonde sinds december 2009. Sinds maart 2010 zou daar zijn nonkel _____ samen met zijn vrouw en zoon bijgekomen zijn. Hij betaalde oorspronkelijk 700 euro per maand en sinds januari 2010 800 euro per maand voor de woning. Aangezien hij die huur te hoog vond liet hij zijn nonkel overkomen vanuit Bulgarije. De eigenaar _____ zou daarmee akkoord zijn gegaan. Hij vroeg aan zijn nonkel 300 euro om bij hen te wonen. Na de controle in maart door de politie zou zijn huisbaas hebben gevraagd om het contract op te zeggen. Hij zou hiermee akkoord zijn gegaan en vervolgens zou hij een contract hebben getekend met zijn tante _____. l. Hij zou de woning met zijn gezin hebben verlaten in oktober 2012.

_____ bevestigde de verklaring van haar man.

Beoordeling

9. De strafbepaling waarop de tenlasteleggingen 1 en 2 steunen is artikel 17 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers ("kamerdecreet").

Dit kamerdecreet werd bij decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft (B.S. 1 augustus 2013) met ingang van 11 augustus 2013 opgeheven en geïntegreerd in het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode ("Vlaamse Wooncode").

De kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers werden vastgelegd bij Besluit van de Vlaamse Regering van 12 juli 2013 (B.S. 1 augustus 2013).

De Vlaamse Wooncode bevat nu een definitie van 'kamer' in art. 2 §1 10° bis.

De feiten van de tenlasteleggingen 1 en 2 werden correct omschreven volgens de strafwet die gold op het ogenblik van de feiten en blijven ook na de wetswijziging strafbaar op basis van artikel 20 Vlaamse Wooncode.

10. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de zitting is gebleken dat de ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen 1 en 2, bewezen zijn voor de eerste en de tweede beklaagde. Uit het strafdossier blijkt eveneens dat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging 1, ook bewezen zijn voor de derde en de vierde beklaagde, die gedurende een bepaalde periode onderverhuurden.

De eerste en tweede beklaagde hebben op de zitting betwist dat er sprake was van gebrekkige kamers. Dit wordt tegengesproken door de vaststellingen van de Wooninspectie en door vaststellingen tijdens de controles, waaruit duidelijk blijkt dat meerdere kamers in de woning werden ter beschikking gesteld/verhuurd. Wat de argumentatie van de eerste en tweede beklaagde in verband met het moreel element van het misdrijf betreft, wijst de rechtbank er op dat voor wanbedrijven die bijkomend in bijzondere wetgevingen werden opgenomen, zoals het geval is voor de Vlaamse Wooncode (daarvoor het kamerdecreet), minstens onachtzaamheid vereist is, doch dit ook volstaat. Dit wil zeggen dat de verhuurder of terbeschikkersteller een gebrek aan voorzichtigheid of aan voorzorg kan verweten worden, zonder dat vereist is dat hij wetens en willens een gebrekkige woning heeft verhuurd. Voor zover de feiten niet wetens en willens gebeurden, was er in ieder geval een gebrek aan voorzorg bij de eerste en tweede beklaagde die de staat van hun woning en de concrete bewoning ervan als verhuurders hadden moeten controleren. Tenslotte dient er op gewezen dat hoewel het de eerste beklaagde was die de huurovereenkomsten ondertekende, dit geen afbreuk doet aan de mede-verantwoordelijkheid van zijn echtgenote, de tweede beklaagde, die ook mede-eigenaar is van de woning en ook heeft toegestaan of aanvaard dat de gebrekkige kamers werden verhuurd.

Straf

11. De feiten van de tenlasteleggingen 1 en 2 blijven ook na bovenvermelde wetswijziging strafbaar op basis van artikel 20 Vlaamse Wooncode. De straf is wel milder geworden: een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of een van deze straffen alleen.

12. De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen 1 en 2, zijn voor de eerste en de tweede beklaagde opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd.

13. De beklaagden hebben hun eigen economisch belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij kwaliteitsvolle huurwoningen.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de woonkwaliteit ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengen voor de gemeenschap een grote kost met zich.

14. De eerste en de tweede beklagde dragen de grootste verantwoordelijkheid. Zij zijn de eigenaars van de woning en de eigenlijke verhuurders ervan.

Zij hebben beiden een blanco strafrechtelijk verleden. Een geldboete zoals hierna bepaald, is voor hen beiden de meest gepaste straf. Een deel van deze geldboete kan worden opgelegd met uitstel van de tenuitvoerlegging.

15. Ook voor de derde en vierde beklagde, die tevens beiden een blanco strafrechtelijk verleden hebben, is de hierna bepaalde geldboete de meest gepaste straf. Ook voor hen kan een deel van de geldboete worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging.

16. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdeclen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

HERSTELVORDERING

17. De wooninspecteur vorderde op 28 juli 2012 het herstel. In dit geval dient de rechtbank volgens de wooninspecteur vast te stellen dat het pand niet in aanmerking komt voor renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerkzaamheden, aangezien er geen stedenbouwkundige vergunning voorhanden is voor deze woning voor het opsplitsen of het wijzigen van het aantal woonegelegenheden (artikel 4.2.1, 7° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening). De overtreder dient derhalve:

- Ofwel de woning een andere bestemming te geven op basis van de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- Ofwel het pand te slopen, tenzij dit verboden is.

De wooninspecteur vraagt voor dit herstel een maximale termijn van 10 maanden. Tevens wordt een dwangsom van 125 euro per dag vertraging gevraagd. Tenslotte wordt ook de uitvoerbaarheid bij voorraad van de beslissing over het herstel gevraagd.

Het college van burgemeester en schepenen van de Stad Gent heeft zich aangesloten bij deze vordering tot herstel.

18. De principiële herstelmaatregel is het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerkzaamheden waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten.

Het pand komt niet in aanmerking daarvoor aangezien er geen stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd voor het opsplitsen of het wijzigen van het aantal woonegelegenheden.

De herstelmaatregel zoals gevorderd door de wooninspecteur, is bijgevolg gegrond.

Op heden wordt het volledige herstel niet bewezen en ligt nog geen proces-verbaal van uitvoering van de wooninspecteur voor. De herstellvordering is bijgevolg nog steeds actueel.

Het herstel richt zich volgens artikel 20bis Vlaamse Wooncode tot elke 'overtreder'. Logischerwijze kan het herstel echter enkel zijn gericht tot de eerste en de tweede beklagde, aangezien de derde en de vierde beklagde enkel onderverhuurd en zelf al een tijd geen huurders meer zijn van de woning.

Dat de woning momenteel te koop zou staan doet hieraan geen afbreuk. Zelfs na een verkoop van het betreffende goed, kan de rechtbank elke 'overtreder' (zie art. 20bis Vlaamse Wooncode) bevelen er op toe te zien en ervoor te zorgen dat het herstel volledig wordt uitgevoerd.

De termijn van uitvoering van de herstelmaatregel wordt bepaald op 10 maanden.

Het komt aan de beklagden toe de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen tijdig bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte te brengen van de uitvoering van de opgelegde herstelmaatregel, waarna de wooninspecteur, na controle ter plaatse, een proces-verbaal van uitvoering opmaakt dat, behoudens bewijs van het tegendeel, geldt als bewijs van het herstel en van de datum van dit herstel (art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode).

Gelet op de geplande verkoop van het pand en vermits de rechtbank geen concreet zicht heeft op de actuele bewoning van het pand, is het niet aangewezen aan de beklagden een dwangsom op te leggen.

De veroordeling tot herstel blijft de grondslag voor het verhaal op de beklaagden van de kosten van een eventueel ambtshalve herstel door de bevoegde overheid of voor een verhaal van herstelkosten die de nieuwe eigenaar in voorkomend geval zou moeten maken als gevolg van de door de beklaagden gepleegde feiten.

Eventuele kosten van herhuisvesting zoals voorzien in artikel 15, §1, zesde lid Vlaamse Wooncode worden door de wooninspecteur niet aangetoond, zodat op dit onderdeel van de vordering niet wordt ingegaan.

Om onnodige vertraging in de behandeling van de herstellvordering te vermijden, dient dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad te worden verklaard.

BURGERRECHTELIJK

19. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, 195, 203 § 3 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 38, 39, 40, 41, 65 lid 1, 66, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;
art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2, 3 K.B. van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8 en 14 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis.

de rechtbank, recht doende op tegenspraak ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde en bij verstek ten aanzien van de derde en de vierde beklaagde,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen 1 en 2, bewezen voor de eerste en de tweede beklaagde.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen 1 en 2 samen tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor 250 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 1.500 euro, van de opgelegde geldboete en voor 21 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen 1 en 2 samen tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor 250 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 1.500 euro, van de opgelegde geldboete en voor 21 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen 1, bewezen voor de derde en de vierde beklaagde.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging 1 tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor 350 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 2.100 euro, van de opgelegde geldboete en voor 21 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen 1 tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor 350 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 2.100 euro, van de opgelegde geldboete en voor 21 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

KOSTEN

Veroordeelt de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde elk tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde hoofdelijk tot de **gerechtskosten**, voor het openbaar ministerie begroot op 116,80 euro (voor de derde en de vierde beklaagde te vermeerderen met de kosten van betekening van dit vonnis). Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans in hunnen hoofde bewezen verklaarde misdrijven.

HERSTELVORDERING

Verklaart de herstelvordering van de wooninspecteur toelaatbaar en gegrond zoals hierna bepaald.

Beveelt de eerste beklagde en de tweede beklagde de herstelmaatregel, zoals hierna bepaald, uit te voeren of te laten uitvoeren.

Beveelt dat aan het pand gelegen te _____ kadastraal gekend als _____ en eigendom van _____ en _____ een andere bestemming zal worden gegeven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, dan wel dat het pand wordt gesloopt, tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 10 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 20*bis*, §6, Vlaamse Wooncode de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen wanneer de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig werd of zal zijn uitgevoerd.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent om zelf het herstel uit te voeren indien de veroordeelden in gebreke blijven om dat te doen.

Veroordeelt de eerste beklagde en de tweede beklagde hoofdelijk tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van ambtshalve uitvoering overeenkomstig art. 20*bis*, §7 Vlaamse Wooncode.

Verklaart het vonnis wat betreft de herstelvordering uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande iedere voorziening.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft de bewezen verklaarde misdrijven ambtshalve aan.

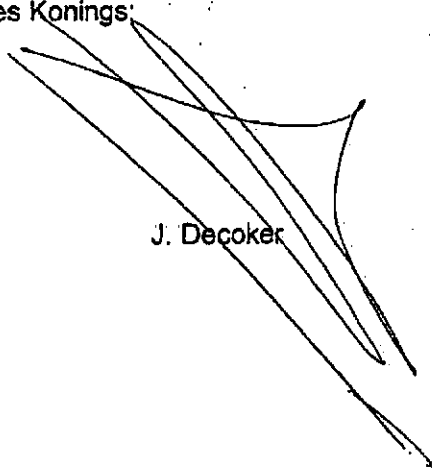
Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 28 Januari 2014,

Aanwezig:

Jos Decoker, alleenzetelend rechter;
Bart Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
Marina Roelant, griffier.

M. Roelant

J. Decoker

RECHTBANK EERSTE AANLEG
Correctionele griffie
Datum:
Boekdeel
BETAALDE RECHTEN
Betaalde rechten:

De griffier

Deborah Dhont
griffier